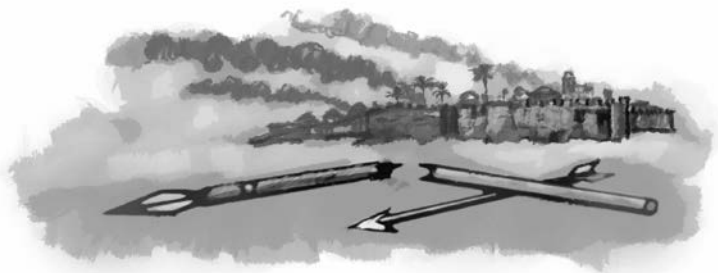

KŁĘSKA ASYRII

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 6 lutego

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Iz 36,1-39,8.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Panie Zastępów, Boże Izraela, który siedzisz na cherubach! Ty jedynie jesteś Bogiem wszystkich królestw ziemi, Ty stworzyłeś niebo i ziemię” (Iz 37,16).

Jakiś wychudzony mężczyzna idzie pieszo, trzymając za ręce dwóch swoich synów. Inna rodzina umieściła cały swój dobytek na wozie ciągniętym przez chudego wołu. Kolejny mężczyzna prowadzi wołu, a dwie kobiety siedzą na brzegu wozu. Inni nieszczęśnicy nie mają nawet wozu, więc niosą na ramionach to, co udało się im ocalić.

Otoczeni są przez żołnierzy wroga. Taran rozbija miejską bramę, a łucznicy ostrzeliwiają gradem strzał obrońców na murze. Trwa nieopisana rzeź.

Kilka scen dalej. Jakiś król zasiada uroczyście na swoim tronie i odbiera hołd od zdobytych jeńców. Niektórzy padają przed nim z wyciągniętymi ramionami, błagając o litość. Inni klękają i pełzną ku tronowi na kolanach. Opis tej sceny z udziałem owego króla zaczyna się słowami: „Sennacherib, król świata, król Asyrii”⁴², a nieco później dodaje: „zasiada na paradnym tronie i dokonuje przeglądu łupu pochodzącego z La-ki-su [z Lachiszu]”⁴³.

Ta seria płaskorzeźb, które niegdyś zdobyły ściany Niezrówanego Pałacu zbudowanego przez Sancheryba, obecnie znajduje się w Muzeum Brytyjskim i opowiada historię straszliwego losu, jaki spotkał tych, którzy twierdzili, że są ludem Bożym.

⁴² André Parrot, *Biblia i starożytny świat*, Warszawa 1968, s. 140 (przyp. red.).

⁴³ Tamże (przyp. red.).

Co spotkało Judejczyków? Zob. 2 Krl 18,13; 2 Krn 32,1; Iz 36,1.

Gdy wiarołomny Achaz zmarł, a na tron judzki wstąpił jego syn, pobożny Hiskiasz, królestwo nie było już w pełni niezależne. Uzyskując pomoc Asyrii przeciwko koalicji Syrii i Izraela, Judea musiała nadal płacić Asyrii za ochronę (zob. 2 Krn 28,16-21). Gdy asyryjski król Sargon II poległ na polu bitwy, a na tron wstąpił Sancheryb w 705 roku przed Chrystusem, Asyria wydawała się słaba. Dowody z tekstów asyryjskich i *Biblii* świadczą, że Hiskiasz skorzystał z okazji, by się zbuntować (zob. 2 Krl 18,7), podejmując agresywne działania jako przywódca antyasyryjskiego buntu wśród pomniejszych krajów regionu.

Na swoje nieszczęście Hiskiasz nie docenił siły asyryjskiej potęgi. W 701 roku, gdy Sancheryb znowu podporządkował sobie inne części swojego imperium, wyruszył przeciwko Syropalestynie z druzgoczącą mocą i najechał Judeę.

Jak Hiskiasz przygotował się do starcia z Asyrią? Zob. 2 Krn 32,1-8.

Gdy Hiskiasz zorientował się, że Sancheryb zamierza zdobyć Jerozolimę, stolicę Judei, zaczął szeroko zakrojone przygotowania do starcia z Asyrią. Umocnił fortyfikacje, doposażył i lepiej zorganizował armię oraz zabezpieczył zapasy wody dla miasta (zob. 2 Krl 20,20; 2 Krn 32,30). Słynny tunel wodny Syloe, upamiętniony inskrypcją opisującą jego budowę, niemal na pewno pochodzi z okresu zarządzonych przez Hiskiasza przygotowań do oblężenia.

W takim dramatycznym okresie równie ważne jak przywództwo wojskowe i organizacyjne Hiskiasza było także jego przywództwo duchowe. Starł się on wzmacniać ducha swego ludu w tym trudnym czasie. „Król Judei postanowił zrobić to, co do niego należało, by przygotować się na odparcie wroga. Gdy dokonał wszystkiego, czego ludzka przezorność i energia mogły dokonać, zgromadził swoje siły i dodawał ludziom odwagi”⁴⁴.

Skoro Hiskiasz tak bardzo ufał Panu, dlaczego podjął tak usilne starania? Czy jego uczynki przeczyły jego wierze? Przeczytaj Flp 2,12-13, by lepiej zrozumieć kwestię współpracy z Bogiem, który daje moc prawdziwie skuteczną w działaniu.

---

⁴⁴ Ellen G. White, *Prorocy i królowie*, Warszawa 2018, wyd. 5, s. 197.

Władcy Asyrii, choć niesamowicie okrutni, byli także niezwykle przebiegli. Pragnęli bogactwa i władzy, a nie bezmyślnego niszczenia (por. Iz 10,13-14). *Po co marnować siły i środki, by zdobywać miasto siłą, jeśli można przekonać mieszkańców, by sami się poddali?* Zatem oblegając Lachisz, Sancheryb wysłał swojego rabsaka⁴⁵ (zob. Iz 36,2 BT), wysoko postawionego urzędnika dworskiego, by pokonał Jerozolimę przy pomocy języka propagandy.

Jakich argumentów użył rabsak (hebr. *rabszakeh*), by onieśmielić Judejczyków? Zob. Iz 36,2-20; zob. także 2 Krl 18,17-35 i 2 Krn 32,9-19.

Rabsak użył mocnych argumentów. Judejczycy nie mogli polegać na pomocy z Egiptu, gdyż kraj ten był zbyt słaby i niegodny zaufania. Rzekomo nie mogli też polegać na Jahwe, bo Hiskiasz obraził Go, usuwając „Jego” świątynki na wzgórzach i ołtarze w całej Judei oraz nakazując ludowi czcić Boga jedynie w świątyni jerozolimskiej. Rabsak wmawiał Judejczykom, że ich Bóg przeszedł na stronę Asyrii i to On polecił Sancherybowi najechać Judeę. Ponadto stwierdził, że Judejczycy nie mają nawet dwóch tysięcy mężczyzn zdolnych dosiąść koni.

Aby uniknąć oblężenia, podczas którego czekała ich śmierć z głodu i pragnienia, Judejczycy mieli się niezwłocznie poddać, a wówczas mogli liczyć na dobre traktowanie. Hiskiasz nie mógł ich ocalić, a skoro bogowie wszystkich narodów podbitych przez Asyrię nie ocalili ich, to Judejczycy powinni wiedzieć, że ich Bóg także ich nie ocali.

Czy rabsak mówił prawdę?

Ponieważ było sporo prawdy w tym, co powiedział, jego argumenty wydawały się przekonujące. Przemawiały za nimi dwa bezsporne fakty. Po pierwsze właśnie przyjechał z Lachiszu odległego o około pięćdziesięciu kilometrów, gdzie Asyryjczycy pokazali, co czeka dobrze umocnione miasto, które ośmieli się stawić im opór. Po drugie przybył „z potężnym wojskiem” (Iz 36,2). Znając losy armii i miast podbitych przez Asyrię — w tym Samarii, stolicy Izraela (zob. 2 Krl 18,9-10) — Judejczycy nie mogli wątpić, że z ludzkiego punktu widzenia Jerozolima była skazana na klęskę (por. Iz 10,8-11). Rabsak miał także rację, mówiąc, że Hiskiasz zniszczył szereg miejsc ofiarnych, doprowadzając do tego, że świątynia jerozolimska stała się jedynym miejscem oficjalnego kultu Jahwe (zob. 2 Krl 18,4; 2 Krn 31,1). Ale czy ta reforma rzeczywiście mogła rozniewać Pana, który był jedyną nadzieją swego ludu? A czy Pan ich zbawi? Tylko Bóg mógł odpowiedzieć na to pytanie!

Czy kiedykolwiek znajdowałeś się w podobnej sytuacji, w której z ludzkiego punktu widzenia wydawało się, że wszystko już jest stracone? Co było wówczas twoją jedyną nadzieją? Jeśli chcesz, podczas pierwszej części nabożeństwa sobotniego opowiedz innym o tym doświadczeniu. Jak wtedy sobie poradziłeś i jak ta sytuacja została rozwiązana?

⁴⁵ W języku aramejskim wielki podczasy; wydaje się, że później tytuł ten zaczęto uznawać za imię własne (*przy. red.*).

Drżący ze strachu, ale nieopuszczeni WTOREK — 9 lutego **(zob. Iz 36,21-37,20)**

Jak sprytnie przemówienie rabsaka wpłynęło na Hiskiasza i jego dworzan? Zob. 2 Krł 18,37-19,4; Iz 36,21-37,4.

Wstrząśnięty do głębi i przygnębiony obrotem spraw Hiskiasz zwrócił się do Boga, pokornie prosząc także o wstawienniczą modlitwę proroka Izajasza, którego rady jego ojciec uparcie lekceważył.

Jak Bóg wsparł króla Hiskiasza? Zob. Iz 37,5-7.

Przesłanie było krótkie, ale mocne. Bóg był po stronie swojego ludu. Izajasz przepowiedział, że Sancheryb wkrótce usłyszy takie wieści, które odwołają go od ataku na Judeę. Ta przepowiednia wkrótce się spełniła.

Sancheryb, chwilowo odwiedziony od realizacji swoich zamiarów, wysłał Hiskiaszowi groźbę:

— „Niechaj cię nie zwodzi twój Bóg, któremu ufasz, myśląc: Nie będzie Jeruzalem wydane w rękę króla asyryjskiego! (...) Czy wyratowały je bóstwa tych narodów, które moi ojcowie wytępiłi (...)?” (Iz 37,10.12; zob. także 2 Krn 32,17).

Tym razem Hiskiasz udał się wprost do świątyni i pokazał list Bogu, który *siedzi na cherubach* (zob. Iz 37,14-16).

W jaki sposób w swojej modlitwie Hiskiasz wskazał na wysoką stawkę podczas kryzysu zagrażającego Jerozolimie? Zob. Iz 37,15-20.

Sancheryb celnie zaatakował najsilniejszy punkt obrony Hiskiasza — wiarę w Boga. Zamiast ugiąć się pod pogańską groźbą, Hiskiasz odwołał się do Boga, by pokazał, kim jest, „aby poznały wszystkie królestwa ziemi, że jedynie Ty jesteś Panem!” (Iz 37,20).

Przeczytaj uważnie modlitwę Hiskiasza (zob. Iz 37,15-20). Na jakie cechy Boga zwrócił uwagę Hiskiasz? Jaką zasadę dostrzegamy w tej modlitwie i jak może nam ona dodawać otuchy i siły, byśmy dochowali wierności Bogu w naszych osobistych kryzysach?

Według Sancheryba, jak czytamy w jego rocznikach, zajął on czterdzieści sześć umocnionych miast i obległ Jerozolimę. „Jeśli chodzi o niego [Hiskiasza z Judei], to zamknąłem go w Jerozolimie, jego królewskim mieście, jak ptaka w klatce”⁴⁶. Jednak wbrew zamiłowaniu do propagandy jako wyrazu swojego przerośniętego ja — ani w słowach, ani w formie materialnej Sancheryb nie mógł się pochwalić zdobyciem Jerozolimy. Z ludzkiego punktu widzenia wydaje się to niepojęte, zważywszy na ogromną przewagę imperium Sancheryba i fakt, iż Hiskiasz otwarcie wypowiedział mu posłuszeństwo. Ci, którzy zbuntowali się przeciwko Asyrii, zazwyczaj nie żyli długo i umierali w cierpieniu.

Uczeni przyznają, że nawet jeśli nie mamy sprawozdania biblijnego w tej kwestii, musimy przyznać, że wydarzył się cud. Fakt, iż Sancheryb kazał pokryć ściany swojego Niezrówananego Pałacu płaskorzeźbami żywo obrazującymi przeprowadzone z sukcesem oblężenie Lachiszu, jawi się jako próba wyjścia z twarzą z zaistniałej sytuacji. Dzięki łasce Bożej płaskorzeźby te nie przedstawiają zdobycia Jerozolimy! Sancheryb nie dopowiedział reszty tej historii, ale *Biblia* ją przekazuje.

Jaki był dalszy ciąg tej historii? Zob. Iz 37,21-37.

W odpowiedzi na tę pełną wiary modlitwę Hiskiasza Bóg posłał mu przesłanie o całkowitym bezpieczeństwie dla Judejczyków oraz o wylaniu pełni gniewu przeciwko pysznemu asyryjskiemu królowi, który ośmielił się rzucić wyzwanie boskiemu Królowi Królów (zob. Iz 37,23). Bóg rychło wypełnił swoją obietnicę, iż obroni Jerozolimę (zob. 2 Krl 19,35-37; 2 Krn 32,21-22; Iz 37,36-38).

Wielki kryzys wymagał wielkiego cudu i taki cud został dokonany przez Boga. Klęska Asyryjczyków była potworna — 185 tysięcy zabitych. Sancheryb nie miał innego wyjścia, jak tylko powrócić do domu, gdzie wkrótce swoją klęskę przypłacił życiem (przeczytaj przepowiednię proroka zawartą w Iz 37,7-38).

„Bóg Hebrajczyków pokonał dumnych Asyryjczyków. Cześć Jahwe została obroniona w oczach okolicznych narodów. W Jerozolimie serca ludu pełne były świętej radości”⁴⁷. Gdyby Sancheryb zdobył Jerozolimę, przesiedliłby Judejczyków, a Judea straciłaby swoją tożsamość, podobnie jak to się stało z Izraelem. Przestałby istnieć naród żydowski, w którym miał się urodzić Mesjasz. Historia potomków Jakuba jako odrębnego narodu dobiegłaby końca w krótkim czasie. Ale Bóg podtrzymał nadzieję na zbawienie.

Co odpowiedziałbyś komuś, kto nie wierząc w *Biblię* i Boga *Biblii*, zapytałby: — Czy to w porządku, że ci asyryjscy żołnierze, którzy mieli nieszczyście urodzić się Asyryjczykami, polegli w tak wielkiej liczbie? Jak rozumiesz tego rodzaju działania Boga?

⁴⁶ Jacques Briand, *Państwo asyryjskie i Izrael*, w: André Lemaire (red.), *Świat Biblii*, Wrocław 2001, s. 128 (przyp. red.).

⁴⁷ Ellen G. White, *Prorocy i królowie*, Warszawa 2018, wyd. 5, s. 202.

Wydarzenia opisane w 38. i 39. rozdziale *Księgi Izajasza* (zob. 20. rozdział 2. *Księgi Królewskiej*) miały miejsce mniej więcej w tym samym czasie, gdy Bóg ratował Judejczyków przed Sancherybem, choć wyzwolenie opisane w 37. rozdziale *Księgi Izajasza* (zob. także 19. rozdział 2. *Księgi Królewskiej*) jeszcze nie nastąpiło. Iz 38,5-6 i 2 Krl 20,6 wskazują, że zagrożenie asyryjskie dla Judei nie minęło.

„Szatan zamierzał doprowadzić zarówno do śmierci Hiskiasza, jak i do upadku Jerozolimy, zakładając, że gdyby udało się usunąć króla, to zapoczątkowana przez niego reforma ustanie, a wówczas upadek Jerozolimy będzie jedynie kwestią czasu”⁴⁸.

Co powyższy cytat mówi nam o tym, jak ważne jest kierownictwo Boga dla Jego ludu?

Jaki znak dał Pan Hiskiaszowi, by utwierdzić jego wiarę? Zob. 2 Krl 20,8-10; Iz 38,6-8.

Odrzucając znaki udzielane przez Boga (zob. 7. rozdział *Księgi Izajasza*), Achaz zapoczątkował ciąg zdarzeń, które doprowadziły do zagrożenia ze strony Asyrii. Hiskiasz natomiast *poprosił* o znak (zob. 2 Krl 20,8), więc Bóg wzmocnił go, by przetrwał kryzys, jaki jego ojciec ściągnął na Judeę. Cofnięcie cienia na zegarze Achaza było możliwe jedynie w wyniku cudu.

Babilończycy z uwagą śledzili ruchy ciała niebieskich i skrupulatnie je opisywali. Nie uszło ich uwadze dziwne zachowanie słońca, więc zastanawiali się, co to może oznaczać. Fakt, iż babiloński król Merodach Baladan wysłał do Jerozolimy posłów właśnie w tym czasie, nie jest przypadkiem. Babilończycy dowiedzieli się o związku między wyzdrowieniem Hiskiasza a tym cudownym znakiem.

Możemy się teraz domyślić, dlaczego Bóg wybrał właśnie taki znak. Jak wieki później posłużył się gwiazdą nad Betlejem, by sprowadzić mędrców ze Wschodu, tak wcześniej użył nietypowego zachowania słońca, by sprowadzić posłów z Babilonu. Była to wyjątkowa okazja, by nauczyć ich o prawdziwym Bogu. Merodach Baladan przez cały okres swego panowania starał się uwolnić swój kraj spod panowania Asyrii. Potrzebował silnych sprzymierzeńców i zapewne dlatego postanowił nawiązać łączność z Hiskiaszem. *Skoro nawet słońce cofnęło się na prośbę Hiskiasza, to co mógł on zrobić z Asyryjczykami?*

W jaki sposób Hiskiasz utracił niesamowitą okazję, by oddać chwałę Bogu i czegoś nauczyć o Nim Babilończyków? Jaki był skutek tego błędu? (Zob. 39. rozdział *Księgi Izajasza*). Hiskiasz, który powinien był dać świadectwo o Bogu, wolał jednak pochwalić się swoim bogactwem. Jaka lekcja płynie z tego dla nas?

⁴⁸ *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. 4, Hagerstown 1977, s. 240.

DO DALSZEGO STUDIUM

„Cień na zegarze słonecznym mógł się cofnąć jedynie dzięki wyraźnej Bożej interwencji — i to właśnie miało być dla Hiskiasza znakiem potwierdzającym, że Pan wysłuchał jego modlitwy. Tak więc »zawołał (...) prorok Izajasz do Pana i ten sprawił, że cień cofnął się o dziesięć stopni na schodach Achaza, z których już zeszedł« (2 Krl 20,11). (...).

Wizyta posłów z dalekiego kraju miała być dla Hiskiasza okazją do wywyższenia żywego Boga. Jakżeż proste byłoby wówczas opowiedzieć posłom o Panu, sprawcy istnienia wszystkich stworzonych rzeczy, przychylności którego ocaliła mu życie wtedy, gdy wydawało się, że wszelka nadzieja zawiodła! (...)

Jednak pycha i próżność opanowały serce Hiskiasza, który, kierując się chęcią wywyższenia siebie, chciwym oczom posłów ukazał bogactwa, jakimi Pan obdarzył swój lud. Król »pokazał im swój skarbiec, srebro i złoto, i wonności, i przednie olejki, i cały swój arsenał, i wszystko, co się znajdowało w jego skarbcach. Nie było rzeczy w jego pałacu i w całym jego państwie, której by im nie pokazał« (Iz 39,2). Uczynił to nie dla chwały Bożej, ale dla wywyższenia siebie samego w oczach zagranicznych dostojników⁷⁴⁹.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. W jaki sposób szatan przypomina asyryjskiego rabsaka? Czy mówi prawdę, gdy przedstawia nas jako grzeszników? (Zob. Za 3,1). Jak Bóg odpowiada na to? (Zob. Za 3,2-5). Jaka jest nasza jedyna nadzieja wobec tych oskarżeń? (Zob. Rz 8,1).

2. Czy szatan zaprzestaje swoich oskarżeń, gdy przyjmujemy przebaczenie? (Zob. Ap 12,10). Jaki charakter mają oskarżenia szatana, gdy twierdzi, że nadal należymy do niego z powodu naszych grzechów, nawet jeśli przyjęliśmy Boże przebaczenie? (Zob. Pwt 19,16-21).

PODSUMOWANIE

W odpowiedzi na prośbę wiernego króla Bóg uratował swój lud i ukazał, kim jest — Wszechmocnym Królem Izraela, który panuje nad dziejami świata. On nie tylko powstrzyma każdego, kto chce zniszczyć Jego lud, ale także da innym ludziom okazję do poznania Go, nawet gdyby byli ludźmi z charakteru podobnymi do Babilończyków.

⁴⁹ Ellen G. White, *Prorocy i królowie*, Warszawa 2018, wyd. 5, s. 192-194.

DZIEŃ KORESPONDENCYJNEJ SZKOŁY BIBLIJNEJ

1. kwartał • Zbiórka darów 20 lutego • Projekt Korespondencyjnej Szkoły Biblijnej

Praktyczne kursy internetowe

Po wybuchu pandemii COVID-19 miliony Polaków sięgnęło po nieużywane dotychczas różne komunikatory internetowe. Można z całą pewnością powiedzieć, że życie milionów ludzi przeniosło się do internetu. To głód wiedzy, chęć poznawania świata i rozwijane zainteresowania sprawiają, że coraz więcej czasu spędzamy w świecie wirtualnym.

Dlatego dotarcie z przesłaniem adwentystycznym do drugiego człowieka jeszcze nigdy nie było tak łatwe, jak jest to obecnie.

Stąd też pierwszorzędnym zadaniem naszej instytucji w 2021 roku jest kontynuacja projektu promowania różnorodnych kursów biblijnych, rodzinnych i zdrowotnych w internecie.

Dobra reklama, praktyczne życiowo kursy, przyjaźni nauczyciele, a przede wszystkim niczym nieograniczona moc Ducha Świętego mogą sprawić cuda!

Zebrałe dary posłużą do promowania w internecie na szeroką skalę oferty naszej instytucji. Pomagając nam w realizacji tego ambitnego projektu, wspólnie możemy zrobić coś wielkiego dla tysięcy Polaków.

Dziękujemy za twoje wsparcie.

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas drugiej części nabożeństwa. Należy w tym celu przygotować koperty lub zebrać dary w koszyku.
2. Dar można również przekazać bezpośrednio na konto bankowe Korespondencyjnej Szkoły Biblijnej: **08 1240 1040 1111 0010 9898 4551**, z dopiskiem: **Praktyczne kursy internetowe.**

